

СОКИРАН Федір
кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри криміналістики та судової медицини
Національної академії внутрішніх справ,
м. Київ, Україна

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ КЕРІВНОГО СКЛАДУ СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Вагому роль в питаннях боротьби з кримінальними правопорушеннями відіграють слідчі підрозділи Національної поліції України, в тому числі й управлінський апарат, які знаходяться на етапі їх реформування.

Слідчі підрозділи Національної поліції України посідають винятково важливе місце в системі державних правоохоронних органів, оскільки саме вони безпосередньо пов'язані зі здійсненням кримінального переслідування осіб, які вчинили кримінальні правопорушення.

Реформи, що проводяться в Україні, стосуються практично усіх сторін економічного, суспільно-політичного і соціально-правового життя суспільства. В умовах вдосконалення української державності особливо важливу роль набуває формування правової держави і громадянського суспільства. Практика громадянського життя свідчить, що вдосконалення системи державного управління в правоохоронній сфері має базуватися передусім на правовому механізмі регулювання діяльності, що включає як правове забезпечення, так і формування організаційних структур управління в системі органів охорони правопорядку і боротьби зі злочинністю.

Особливості реалізації функцій слідчих підрозділів Національної поліції України формують специфіку управління цим державним органом. Багато в чому управління цією діяльністю не має аналогів в інших випадках соціальної практики. Слідчий апарат Національної поліції України є невід'ємною частиною правоохоронної системи і своєю діяльністю активно впливає на соціально-політичний і соціально-психологічний клімат у сучасному українському суспільстві в напрямі протидії злочинності.

Досягнутий рівень розвитку теорії управління у сфері правоохоронної діяльності надає можливість виділити проблему соціального наповнення правоохоронної діяльності. Ця проблематика завжди знаходилась в центрі уваги дослідників, проте підходи до її вивчення, очевидно, ніколи не будуть вичерпані. Кожен етап розвитку суспільства розкриває все нові сторони дійсності, по відношенню до яких, питання індивідуального, групового, громадянського характеру перетинаються, взаємопроникають і породжують нові проблеми, серед яких є проблема викорінення злочинності в нашій державі.

За більш ніж двадцятисемирічну історію розвитку вітчизняної юридичної психології накопичений величезний масив теоретичних і емпіричних даних про генезис і структуру функціонування правоохоронної системи [1].

Зібраний великий матеріал, призначений проблемам вдосконалення професійної діяльності фахівців правоохоронних органів і інших державних структур; проаналізовано психолого-педагогічні аспекти роботи слідчого, оперуповноваженого, дільничного офіцера поліції, співробітників патрульної поліції, особливого складу підрозділів поліції особливого призначення в цьому напрямі.

Проте за межами наукових досліджень залишається цілий спектр проблем, вивчення яких могло б позитивно позначитися на рішенні ряду практичних завдань в області підвищення ефективності і якості слідчої практики серед боротьби з проявами злочинних діянь.

На сучасному етапі теорія управління у сфері правоохоронної діяльності, в предметі якої можна виділити такий компонент, як комунікативна компетентність, набуває все більш чіткий зміст.

Метою вивчення управління в слідчих підрозділах є цілеспрямована підготовка професіоналів, зайнятих управлінням в цій структурі. У сучасний період розвитку суспільства управлінська діяльність в правоохоронних органах, заснована лише на досвіді та інтуїції керівників, вже не може гарантувати досягнення успіхів в службовій діяльності як їх самих, так і підлеглих їм виконавців.

Нині з'явилася потреба в підготовці керівників, що відповідають вимогам сучасного суспільства. Особливу роль тут відіграє рівень сформованості тих професійно-значущих якостей, що впливають на успішність професійної управлінської діяльності. Через це майбутні керівники обов'язково повинні своєчасно набувати необхідний обсяг сучасних управлінських знань, умінь і навичок, а діючі – постійно підвищувати рівень своїх теоретичних знань і удосконалювати наявні уміння і навички в області соціальної і юридичної психології, направлених на протидію злочинності.

Вивчення основ управління повинно сприяти тому, щоб у керівників виникло усвідомлене розуміння і стійка внутрішня потреба в постійному самостійному набутті управлінських знань, умінь і навичок; реалізації функцій управління в межах компетенції; у аналізі практики управління; вивченні і поширенні передового досвіду, спрямованих на виконання державної програми щодо реформування правоохоронних органів України, в тому числі й слідчих підрозділів Національної поліції України.

Список використаних джерел:

1. Сокиран Ф.М. Сучасні концепції психологічного впливу на досудовому слідстві: монографія. Київ: Правник, 2002. 171 с.